

1. Aj, slyš - te zne - na - dá - ní,
 jak pří - sný k nám zní hlas: „Ó -
 ko - nej - te po - ká - ní, teď pří - hodný - je
 čas!“ Jan stá - le z pouště vo - lá: změň -
 - te své smý - šle - ní a slyš - te Bo - ží
 slo - va, jež ve - dou k spa - se - ní!

2. Předchůdce Spasitele, / ty synu Alžběty, / proroku
 Izraele, / budiš svět zajatý / do nocí hříšných skutků / a do
 mlh nejistot / a z beznaděje smutku / vyvádíš lidský rod.

3. Ty, kdo tvou výzvu slyší, / za Mistrem posíláš. / On hoře
 světa ztlíší, / on, pravý Mesiáš, / on, o kterého kdysi / proroci
 prosili, / Bůh, který mrtvé vzkřísí / a slabé posílí.

4. Beránek čistý, tichý / z tvé ruky přijal křest. / Ten, který
 snímá hříchy, / zde nyní s námi jest / a společenství naše /
 přetváří v tělo své. / Kéž ve své věčné kráse / všem lidem zjeví
 se.

T: Kancionál, 1973

M: Kancionál český, 1683 / Kancionál, 1973